

[Ivar Nørgaard.]

indtægter. Hvis man ikke tør anvende disse selektive metoder, disse særordninger, så må det aftales med dette folketing, før man kan forhandle videre. Derfor måtte landbrugsministeren komme tomhændet hjem, da han tog til Bruxelles sidste weekend. For det første havde han overhovedet ikke indhentet noget mandat fra dette folketing til at forhandle. For det andet er det åbenbart, at hvis han skulle indgå på virkelige forhandlinger om en ændring af landbrugsordninger, så måtte vi meget detaljeret have fastlagt et sådant mandat. Derfor er der ikke opnået nogen ordninger ved dette besøg sidste weekend i fællesmarkedet, og derfor står man på bar bund. Hvis man fortsætter blot med denne løse aftale, sker der kun det, at priserne stiger, uden at byrderne bliver mere retfærdigt fordelt efter den 1. februar 1975.

Chr. Christensen (KrF):

Her på dette fremrykkede tidspunkt af debatten står det for mig, som om der er sagt mange ord i denne debat. Det er der ikke noget odiøst i, det kræver situationen jo nok. Men på den anden side så løser det ikke de alvorlige problemer, vi står over for at skulle løse.

Jeg vil derfor gerne stilfærdigt fremsætte det ønske, at tilstrækkeligt mange partier ville glemme eventuelle fornærmelser, glemme at sætte partiegoismen og det partitaktiske foran, sætte dette til side, og så for landets skyld tilsige regeringen deres hjælp til at få dens helhedsløsning gennemført, efter at den nødvendige afpudsning har fundet sted i udvalget. Jeg vil gerne på min gruppes vegne indtrængende opfordre partierne hertil. Det er også min opfattelse, at dette ville give folketingsret mulighed for at leve op til befolkningens tillid til, at vi har vilje til at løse de opgaver, som befolkningen har sendt os herind for at løse.

På den anden side vil jeg også gerne appellere til befolkningen om forståelse for, at det i denne ekstraordinære, alvorlige situation er tvingende nødvendigt for partierne at tage medansvar for disse ekstraordinære og også upopulære, men efter vores opfattelse nødvendige foranstaltninger. Denne forståelse fra befolkningens side er en forud-

sætning for, at vi herinde kan tage denne opgave på os.

Stetter (KF):

Det har været næsten umuligt for vælgerne at finde ud af, hvilke partier der er i opposition, og hvilke der er i samarbejde med regeringen. Statsministeren har måttet acceptere nødvendighedens lov og har måttet finde sit flertal i folketinget fra sag til sag for at få gennemført blot en del af de mest påkrævede foranstaltninger.

Det er urimeligt at klandre statsministeren for denne fremgangsmåde. Det er især urimeligt, når socialdemokratiets talere gør det. Netop det store parti har det største ansvar for, at vi fik denne regering. Følgen af denne forligssituation har været, at forligspartierne delvis har mistet deres identitet og haft vanskeligt ved at trænge igennem med deres egne meninger og egne synspunkter. Det koster vælgere, men det er prisen for at deltage i det samarbejdende folkestyre, og denne pris betales først og fremmest af midterpartierne. Uanset dette har det konservative folkeparti fastholdt, at samarbejdet mellem de ansvarlige partier burde fortsætte. Samfundets helt katastrofale tilstand med arbejdsløshed og virksomhedslukninger rettes ikke op ved at opløse folketinget og udskrive valg.

På den anden side må det erkendes, at det har været en vanskelig opgave at få tinget til at fungere. Selv de mindste lovforslag bliver gjort til kæmpeproblemer og giver anledning til næsten ulidelige debatter. Det har været vanskeligt for folketingets partier og administration. Det må også være vanskeligt for centraladministrationen.

Et parti som socialdemokratiet har benyttet enhver lejlighed til at forsøge at genere regeringen og få den fjernet. Under disse omstændigheder tvinges vi naturligvis til på et eller andet tidspunkt at måtte erkende, at det nuværende folketing ikke kan fortsætte. Men den konservative gruppe mener, at denne situation ikke er indtruffet netop nu. Det ville i så fald komme på et overordentlig ulykkeligt tidspunkt, midt i overenskomstforhandlingerne.

Regeringen har fremsat et udspil om en indkomstpølitisk helhedsløsning, men vi advarer statsministeren mod at søge sit valggrundlag på en politisk løsning af et